

Ordföranden har ordet

För två veckor sedan tog den varma hösten plötsligt slut och en snöstorm drog in över Haväng och vi fick 40 cm blöt, tung snö, vilket gjorde det omöjligt att ta sig ut och vilket knäckte många grenar på tallarna.

Nu är nästan allt borta och det är mörkt och kallt med en ostlig vind som spolar upp tång och stenar på stranden och det känns att vintern närmar sig och det känns överkligt att vi stod på stranden och lyssnade när Daniel Andersson berättade om ålfisket vid Haväng under Havängsvandringen i augusti.

Vi är nu i full gång och planerar inför sommaren 2023 och det ger lite ljus i allt det mörka och kalla samtidigt som jag undrar hur det skall gå med Östersjön och de länder som ligger runt detta nu så spänningsladdade hav. Elisabet Zetterholm Falk sätter upp staket för att skydda fåren mot vargen och militären övar på Ravlunda skjutfält för att kunna skydda Sverige.

Låt oss hoppas att vi trots detta får en riktigt god jul och ett bättre nytt år 2023.

Lars Holmqvist

God Jul & Gott Nytt År!

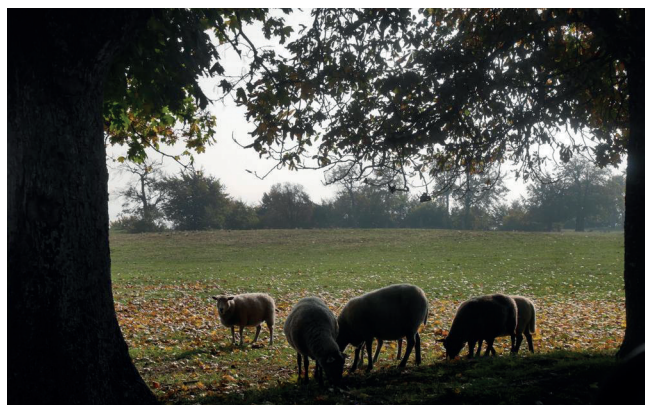
Rapport från fårhagen

Just nu arbetar vi alla, fårägarna i Haväng med omnejd, med att sätta upp vargsäkra staket.

Det är mycket bestämmelser och en hel del egna tankar. Rätt nät, rätt höjd, inga naturliga eller skapade höjder som vargen kan hoppa ifrån och eltråd på toppen.

Samtidigt ringer och smsar olika människor i vår närhet som alla sett varg eller vargar. Vi vet ju att reviret här nere utökats med ett vargpar. Nu är det två par som båda haft valpar nu i sommar så här finns varg!

Vi vet också att en av hanarna i paren redan hittat till våra får och då rev han tio får, men det är nu två år sedan. Det känns som att sitta på en tickande bomb. Kanske är den ökade militära aktiviteten lite avskäckande för

vår gråbente granne. Även alla promenerare och cyklister är av godo!

Under tiden njuter våra får av en mild höst och grönt gräs i november. Får oroar sig ju inte utan är tvärt om bra på att njuta!

Elisabet

Forsärlan har gjort oss den äran

Den ovanliga forsärlan har i sommar under flera veckor stadigvarande uppehållit sig vid Örakaren. En hanfärgad fågel har med förkärlek suttit på karens stolpar och på stenar vid själva fallen, se bilden. På en annan bild (ej med här) syns den flyga in mot ett av fallen med något i näbben som sannolikt är en insekt. Det tyder på att det finns en ruvande hona gömd i ett bo bakom fallet.

Forsärlan har de flesta år gjort tillfälliga besök vid Örakaren och i Verkeåns mynning men den närmaste stadiga häckningsplatsen har varit vid Kongsmöllan några km högre upp i ån. I och kring forsarna där kan man under vår och sommar vara rätt säker på att få se den gulaktiga ärlan sitta på en sten och vippa på sin mycket långa stjärt och höra sitt genomträngande kvitter.

Forsärlan livnär sig på diverse insekter som förekommer vid och i forsande vatten, och lever av bl a trollsländelarver och små skalbaggar. Den anländer på våren i mars/april och flyttar i september/oktober till övervintringsplatser i sydvästra Europa. Från att ha varit extremt sällsynt i Sverige har den under de senaste årtiondena expanderat sitt utbredningsområde norrut särskilt i landets västra delar.

Till utseendet är forsärlan vid första anblicken lik sin nära släkting sädesärlan. I rätt

Foto: Håkan Rodhe

belysning framträder dock forsärlans gulfärgade undergump. Hos den vuxna hanen är magen också helt gul ända upp till den svarta haklappen. Se bilden. Forsärlan extremt långa stjärt skiljer den också från andra ärlor.

Det finns en viss risk att förväxla forsärlan med släktingen gulärla. Den senare är dock ännu mer påfallande gul på hela undersidan ända upp mot näbben. Gulärlan har också helt andra vanor än forsärlan och ses knappt vid strömmande vatten som är forsärlans livsmiljö.

HR
(Gulärlan beskrevs också i föreningens medlemsblad nr 1 2013)

Hej alla!

Januaristormen som drog fram över vår landsända och orsakade bland annat att många halm- och vasstak drabbades av skador. Stenörens ålabod som har vasstak med ryggning av linhalm var en av dessa där ryggningen fick omfattande skador.

För att täcka den översta delen av vasstaket läggs halm som övertäcks med hönsnät som en armering. Parvis läggs sedan rygga-träna av ek (taktäckarnas egen benämning) grensle över taknocken. Trots att dessa trän är relativt tunga, har vinden haft sådan kraft att lyfta ungefär en tredjedel som stannat halvvägs eller fallit ner till marken. Taket är nu lagat, och lite vitsigt med ny vintermössa på, till glädje för alla vandrare som besöker denna rogivande plats.

Ett tack till dessa yrkesmän för bra utfört arbete!

Gösta Bengtsson

